

undervisning, men hvor det dog bør tilstræbes, at undervisningen udstrækkes over noget længere tid. I byerne bør dagungdomsskolen strække sig over betydelig længere tid, helst ca. 36 uger.

Også for den kombinerede dag- og aftenungdomsskole er minimumstimetallet beregnet for landets forhold (16 uger à ca. 6 timer). Det bør dog tilstræbes, at der undervises 4 eftermiddagstimer og $2 \times 2\frac{1}{2}$ aftentime om ugen, altså i 16 uger 144 timer. I byerne bør undervisningen udstrækkes over mindst 20 uger.

For den rene aftenskoles vedkommende svarer minimumstimetallet (90 timer) til det ved loven af 1942 fastsatte, blot fastsat for 1 år i stedet for som hidtil for 2.

For den rene eftermiddagsskole foreslår man, at minimumstimetallet sættes helt ned til 64 (tidligere 75), for at der kan skabes mulighed for at få en skole i gang, navnlig på landet, hvor det ofte har vist sig vanskeligt at samle elever til en mere omfattende undervisning. Man forudsætter, at undervisningen i en eftermiddagsskole ikke slutter senere end kl. 18.

Nogle medlemmer mener dog ikke, at et timetal på 64 i en eftermiddagsskole er tilstrækkeligt til den samlede undervisningsopgave, men at 90 timer burde være minimum, og de finder ikke, at der er noget rimeligt grundlag for at stille landbrugets ungdom ringere uddannelsesmæssigt end byernes.

Bestemmelsen om ungdomskostskolens varighed svarer til den hidtil gældende, dog er det efter ønske fra skolerne foreslået, at der skal kunne oprettes såvel begynder- som fortsættelseskursus.

Der er ikke — som i 1942-loven — foreslået fastsat noget maksimum for timetallet i ungdomsskolen, men det er overladt til den godkendende myndighed at fastsætte et sådant maksimum, hvor der måtte være grund til det.

(Til § 3...*).

Til § 4 (i lovforslaget § 3).

I aftenskoleloven af 1942 indeholdes ingen angivelse af aftenskolens formål; man har imidlertid i overensstemmelse med den hidtidige praksis ment at kunne angive dette sådan, at aftenskolen skal virke for den almindelige folkeoplysning blandt alle over den undervisningspligtige alder.

Kommissionen har indgående overvejet, om det ikke ville være hensigtsmæssigt at indføje en bestemmelse om, at aftenskolen først måtte modtage elever, der var fyldt 18 år. De unge i alderen fra 14 til 18 år måtte da henvises til undervisning i ungdomsskolen, således at de i alt fald kun kunne modtages i aftenskolen, såfremt de allerede har deltaget i eller endnu deltager i ungdomsskolens undervisning. Når man er kommet ind på denne tanke, skyldes det, at de unge i denne aldersgruppe naturligt hører hjemme i ungdomsskolen, som er indrettet med en for dem afpasset og mere alsidig undervisning end den, man kan indskrænke sig til i aftenskolen, hvor man frit kan melde sig til deltagelse i et enkelt fag i et mindre timetal. Hertil kommer nødvendigheden af at styrke ungdomsskolen i konkurrencen med aftenskolen; det er jo nemlig — med de krav der netop af hensyn til de

*) Paragraffen udgår i lovforslaget.